

Biblioteka Główna Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu

Rozdział:

Dr. Roman May Fabryka Chemiczna Tow. Akc. w Poznaniu

Źródło:

Przemysł i handel 1918-1928 / red. nacz. Władysław Gieysztor i Czesław

Peché. Warszawa : Ministerstwo Przemysłu i Handlu, cop. 1928, strony 234-235

Rozdział zdigitalizowany udostępniony cyfrowo w ramach zadań projektu pt.

„Digitalizacja i udostępnianie online »Bibliografii gospodarki Wielkopolski 1919-39«

H. Maciejewskiej” (SONB/SP/550684/2022)

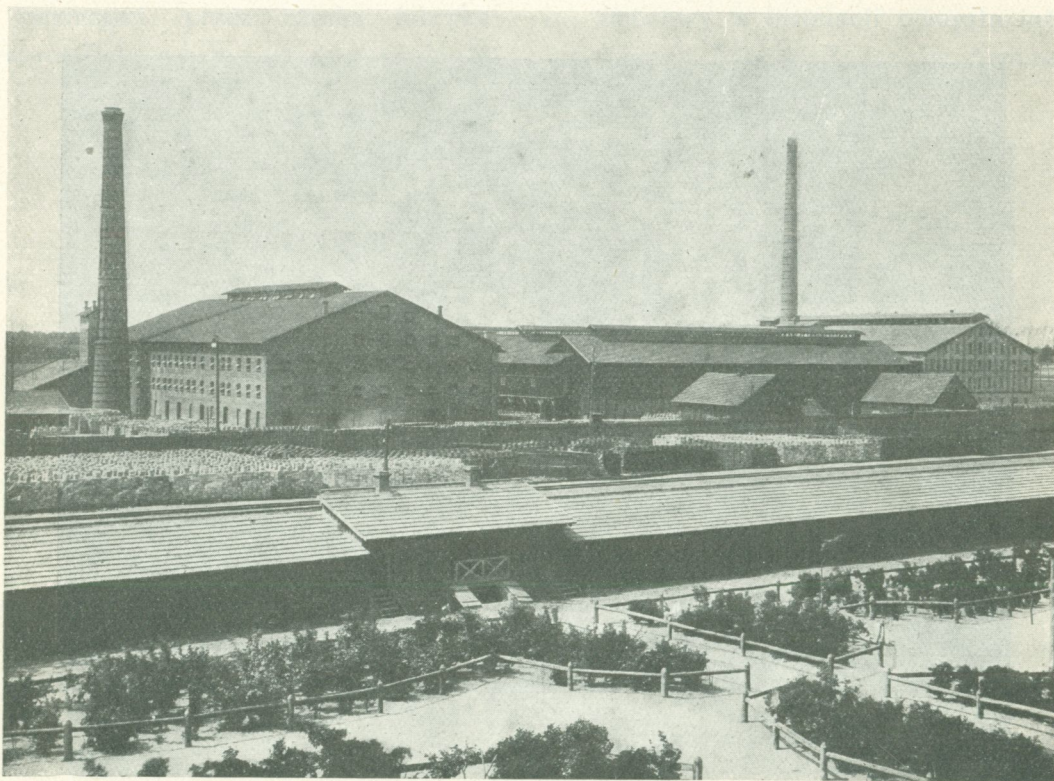
DR. ROMAN MAY

Fabryka Chemiczna Tow. Ake.

w Poznaniu

Początki firmy sięgają 1879 r. W tym roku urządza Dr. Roman May w Starołęce pod Poznaniem skromnymi środkami fabrykę superfosfatu. Fabryka starołęcka, stopniowo rozbudowana i zaopatrzona w nowoczesne urządzenia tech-

w Luboniu pod Poznaniem. Przejęcie nowoczesnych fabryk lubońskich, wybudowanych na krótko przed wojną według najnowszych wymagań techniki i należących do największych tego rodzaju fabryk w Europie, wysunęło firmę na czoło prze-

FABRYKA SUPERFOSFATÓW WE WŁOCŁAWKU

niczne, produkowała przed wojną światową już 25.000 ton superfosfatu rocznie.

Po wojnie, w 1919 r. przekształca się firma z dotychczasowej ciasnej formy towarzystwa jawnego na spółkę akcyjną. Od tego czasu datuje się szybki rozwój firmy.

W 1920 r. kupuje firma Dr. Roman May od firmy Milch konkurencyjne zakłady fabryczne

mysłu nawozowego, w szczególności superfosfadowego w Polsce.

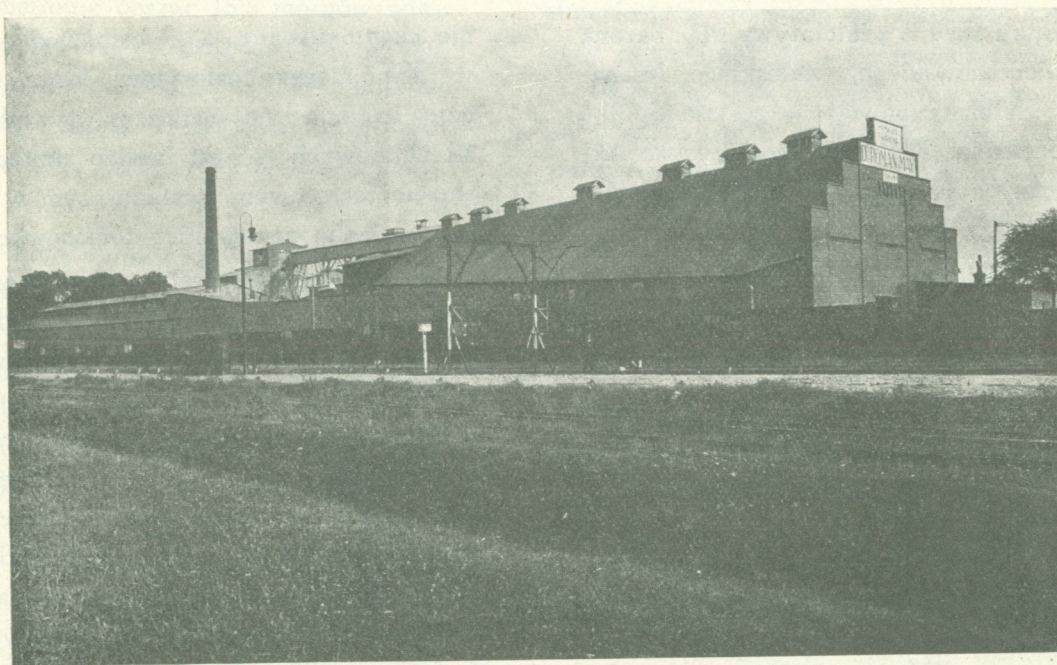
Rok później buduje firma w Luboniu oddział przetworów kostnych, chcąc się uniezależnić chociaż w części od surowca zagranicznego i tworząc placówkę przemysłową, zużytkowującą kości z b. dzielnicy pruskiej.

W 1924 r. przejmuje Dr. Roman May niewy-

kończoną fabrykę superfosfatu we Włocławku, nabywając 85% akcji Spółki Akcyjnej „Superfosfaty Kujawskie”. Fabryka włocławska zostaje pod kierownictwem firmy ukończona i uruchomiona. Firma „Superfosfaty Kujawskie” fuzjonuje się z firmą Dr. Roman May w dalszym ciągu organizacji wewnętrznej.

W dwa lata później przejmuje firma większość akcji „Browarów Huggera Tow. Akc.”

wodu braku zbytu, ale także z powodu braku kwasu siarkowego. Firma posiada dwie własne fabryki kwasu siarkowego w Luboniu, produkcja ich jednak nie wystarcza na pokrycie zapotrzebowania fabryk superfosfatu. Resztę potrzebnego kwasu dostarczały huty cynkowe na Górnym Śląsku. Z powodu wyczerpania się ostatniego źródła może dalsze podniesienie produkcji superfosfatu nastąpić li tylko drogą powiększenia

FABRYKA SUPERFOSFATÓW W STAROLEŚCE

w Poznaniu, zyskując decydujący wpływ na tok interesów największego browaru Zachodniej Polski.

Wreszcie założona została w Gdańsku z 60% udziałem firma spedycyjna „Warta”, która w dwóch latach działalności stanęła w szeregu pierwszych firm spedycyjnych w Gdańsku.

Zdolność produkcji zakładów w dziale superfosfatowym sięga 200.000 ton rocznie. W 1928 r. wysłano na rynek wewnętrzny i za granicę około 100.000 ton, zatem tylko połowę pojemności fabryk. Całkowita pojemność fabryk nie może być obecnie jeszcze wykorzystana nie tylko z po-

produkcji kwasu siarkowego we własnych zakładach. W tym też kierunku robi firma obecnie poważne inwestycje. Po uruchomieniu budującej się nowej fabryki kwasu siarkowego będzie produkowała ok. 35.000 ton 60 Bé kwasu siarkowego rocznie.

Nieprzewalutowany w myśl rozporządzenia z dn. 22 maja 1928 r. kapitał zakładowy firmy wynosi zł 6,500.000 kapitału akcyjnego i zł 3,378.000 rezerw, razem zł 9,878.000. Bilansowa wartość nieruchomości i urządzeń fabrycznych wynosi zł 7,738.000.